

Antti Nieminen ei ollut seppä syntyessään, mutta nyt kokopäiväisesti

Vuoden taideseppä, lahtelainen yrittäjä **Antti Nieminen** ajautui sepäksi vahingossa.

“Olin työttömänä ja hain ensin taidemetallikurssille Järvenpäässä. Vuonna 2000 valmistuin Lahden käsi- ja taideteollisuus oppilaitoksesta metallialan artesaaniksi, ja viime vuonna sain päätökseen vielä kultasepänelän opinnot.”

Tänä keväänä Nieminen palkittiin Taideseppät ry:n Vuoden taideseppä -kiertopalkinnolla. Kunnianosoituksen perusteiksi mainittiin Niemisen ansiot taideseppäntyön esiintuomisesta Suomessa ja ulkomailla.

Antti Nieminen on ollut vahvasti organisoimassa mm. Seoullissa Etelä-Koreassa järjestettyä European Blacksmithing Project 2002 -seminaaria, näyttelyä ja workshopia. Tapahtuma saavutti suuren menestyksen.

“Maassa on taideseppiä tuskin nimeksikään, mutta veistoksia löytyy joka eteläkorealaiselta pihalta, se on traditio. Siksi niille löytyy maassa paljon kysyntää. Seminaarista on tulossa joka vuotinen, ja ensi syksyä valmistellaan jo. Silloin Suomesta lähtee viisi seppää ja toiset viisi ympäri Eurooppaa”, Nieminen kertoo.

Sepän pitää erikoistua

Huomionosoitus kiertopalkinnon muodossa tuntuu hyvältä, mutta ei ole juuri tuonut muuta konkreettista hyvää.

“Jos rehellisiä ollaan niin

eipä juuri muuta kuin mainetta ja kunniaa - ja paljon selkään taputtelua”, omaa Vaskitsa -yritystään viime syksystä asti Lahdessa pyörittänyt Nieminen hymähtää.

Töitä on silti ollut riittämiin, ja taideseppäyrittäjä toteaa, että kymmenen tunnin työpäivä on lyhyt.

“Kynnys lähteä yrittäjäksi ei silti ollut kovin korkea, olen tehnyt näitä töitä muutenkin aina free-pohjalta”, sanoo Antti Nieminen.

“Vaikka muualla on valiteltu tämän kevään huonoutta, niin itse olen huomannut että oman yrityksen perusteellinen markkinointityö alkaa kantaa hedelmää. Tällä hetkellä teen paljon töitä tulevaisuuteen tähdäten”, Nieminen kuvailee yrityksensä tilannetta.

Taideseppäkulttuuri on suomalaisittain melko olematonta, Keski-Euroopassa ja jo Eestissä alalla on huomattavasti pidemmät perinteet.

Aikanaan Suomessakin seppä oli kunnioitettu ja arvostettu käsityöläinen, mutta 1950-luvulta lähtien teollinen tuotanto vähensi sepäntyön kysyntää, ja koko ammattikunta oli vaarassa kadota. Edelleen Nieminenkin saa huseerata Lahdessa melko lailla lajinsa ainoana.

“Tänä päivänä erikoistuminen on sepäntyössä hyvin oleellinen juttu, ja melkeinpä väkisinkin seppä on myös yksityisyrittäjä”, Antti Nieminen toteaa.

Lahdessa on tätä nykyä vaikeampi kouluttautua seppäksi, sillä metallialan opintolinjan painotus muutettiin metallikalustealaan Niemisen

valmistuttua. Uusi linja puolestaan suuntautuu teolliseen tuotantoon.

“Mutta aina sitä jostain nousee pari kovapäistä tyyppiä, jotka alkaa takoa ja opiskelee väkisin itsensä sepäksi”, Nieminen naurahtaa.

Pallogrillit saa jäädä

Töidensä päämateriaaleiksi Antti Nieminen mainitsee hopean, kuparin ja raudan.

“Niiden työstettävyyden ja ehkä minulle ominaisen hengen vuoksi”, hän perustelee.

“En silti ole sitä mieltä, että ne olisivat ainoat oikeat materiaalit, olen valmis tekemään muustakin.”

Antti Nieminen pitää itseään pikemminkin sekatyöläisenä kuin seppänä, sillä korujen, tilaustöiden ja veistosten tekemisen lisäksi hän myös opettaa alan oppilaitoksissa.

“Mutta pallogrillin hitsauksista en ryhdy edes neuvottelemaan!”

Yksi tärkein Niemisen osa-alue on korusarjat, joille jälleenmyyjä on ympäri Suomen löytynyt jo parisenkymmentä, Lahdessa niitä myyvät Sibeliustalo ja Velma.

Toiseksi Nieminen mainitsee tilaustyöt, uniikit korut ja liikelahjat, joiden mittakaava vaihtelee “muutamasta millistä muutamiin metreihin”.

Koulutus alanoppilaitoksissa ja workshoppeissa työllistää ajoittain. Nieminen on mukana järjestämässä esimerkiksi kesäkuista (11.-14.6.) Itämeren toista kansainvälistä taontaviikkoa

Antti Nieminen takoi kuparilangasta Shamaani-korun.

Mynämäkeen.

Neljäs - ja miehen omien sanojen mukaan rakkain - on kuvataide, pääasiassa veistokset.

“Kuvataide on minulle itsensä kehittämistä ja motivaation ylläpitämistä.”

Antti Nieminen pärjäsiikin valtakunnallisessa Art of Analyste -kilpailussa, jonka ohjelmisto- ja konsultointiyritys Analyste järjestää vuosittain nuorille, alle 30-vuotiaille kuvataiteilijoille.

Kilpailun viisi parasta

teosta lunastetaan The Art of Analyste -taidekokoelmaan. Tänä vuonna yli seitsemänsadan lähetetyn teoksen joukosta viiden joukkoon pääsi myös Niemisen *Arthur Kunst-Légo: Ratsastajapatsas*.